

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

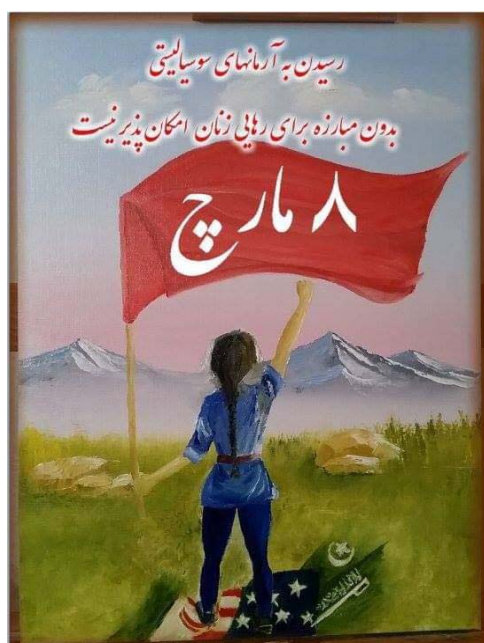
سیاسی

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان

۱۱ مارچ ۲۰۲۰

اعلامیه سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان به مناسبت هشتم مارچ

خجسته و پیروز باد روز جهانی زن

هشتم مارچ امسال در افغانستان مصادف است با آمادگی قدرتهای سرمایه داری جهان به ویژه امریکا، متحدان منطقه ئی و ایادی محلی شان چه در شکل و شمایل دولت و چه در هیأت اپوزیسیون رسمی برای سهم دادن یکی از متحجر ترین و زن ستیزترین گروههای اسلامی در قدرت سیاسی که در زنجیره تولیدات اسلام سیاسی به طالبان موسوم شده است. تا آن جا که به نظام سرمایه داری و دولت های بورژوائی مربوط می شود، تناقض ادعای "دفاع از حقوق زنان" همزمان با تلاش مشتاقانه برای زدودن صفت تروریست از طالبان و رسمیت بخشیدن و شریک ساختن آنها در قدرت بخشی از ستراتیژی این نظام وارونه در افغانستان و منطقه است. بدون تردید این فقط آغاز روند منسجم کردن نیروهای اسلامی و آرایش جدید آنها بنا بر اقتضای شرایط بین المللی است که صف آرائی های جدید نیروهای رقیب را سبب گردیده است؛

این امر بیان روشن همسوئی اسلام سیاسی و امریکا و تداوم ستراتیژی به خدمت گماردن این نیرو در جهت اهداف و منافع درازمدت خود در این منطقه حساس و با اهمیت است. گروه های جنایتکار دیگری همانند طالبان نیز متناسب به نیاز سرمایه داری از لیست تروریست ها بیرون کشیده شده غسل تعمید مجدد داده شده و با آرایش جدید در خدمت منافع سرمایه داری گماشته می شوند. آنچه پیوسته در محور این تحولات ظاهری قرار دارد نیاز به گسترش عرصه فعالیت و مانور نظام سرمایه داری برای انباشت هرچه بیشتر سرمایه است؛ البته به قیمت تحمیل رنج، محنت و سیه روزی مضاعف بر تمام اقشار و طبقات محروم و فرودست جامعه به ویژه زنان.

مشاهدات ابژیکتیو نشان می دهند که قبل از رسمیت یافتن پیوند طالبان در بدنه دولت، موج زن ستیزی و اعمال کنترل بر شیوه زندگی مردم بر اساس قوانین شرع اسلامی، حتی در شهرهای بزرگی چون هرات به راه افتاده است که امر

تصادفی نیست. در هر جامعه ای متناسب به سلطه نیروهای ارتجاعی و گسترش عقاید و آراء دینی، زن ستیزی و خشونت علیه زنان نیز سیر صعودی می پیماید.

با ادغام طالبان در قدرت سیاسی و یک دست شدن سلطه تمام نیروهای ارتجاعی و اعمال هرچه گسترده تر قوانین ضد انسانی شریعت، نه تنها مردسالاری و اپارتاید جنسیتی به اعتبار دین از مشروعیت بیشتری برخوردار می گردد، بلکه از قباحت ستم بر زنان هم کاسته خواهد شد. با این فرایند امنیت حضور زنان در اجتماع بشدت کاهش یافته و زنان در چهار دیوار منازل شان محصور می گردند؛ این اسارت اعمال شده اجتماعی بر زنان اسارت و بردگی نامرئی مردان جامعه را نیز در قبال دارد.

این ها شیوه های معمول برای به انقیاد کشیدن انسانها و تفکر آنهاست. ولی هیچ گاه و حتی در اوج هژمونی دستگاه دین، نتوانسته است صدای آزادیخواهی، تمایل به آزاد زیستن و مبارزه برای آزادی را در انسانها خفه نماید. واقعیت این است که نظام حاکم موجود به دلیل تناقضات فراوان ساختاری اش، با وجود آن که گاهی اوقات در نقش مدافع حقوق زنان مدیحه سرائی می کند، ظرفیت تحقق رهایی کامل زنان از اشکال ستم اجتماعی را که بر آنها روا داشته می شود، ندارد. در عمل به اقتضای نیاز سرمایه به نیروهای به شدت زن ستیز اسلامی فرصت را مهیا می سازد که کنترل زندگی آنها را در دست گیرد. ادعای دفاع از آزادی های زنان که گویا در مدت بیش از هجده سال حاکمیت دولت های پوشالی پسا امارت اسلامی طالبان با تکیه بر امریکا و ناتو به دست آمده اند، ادعای میان تهبی بیش نیست. هیاهوی نهادهای دفاع از آزادی زن با تبلیغ قرائت زنانه از قرآن و احکام اسلامی چیزی نیست به جز تحکیم هرچه بیشتر مردسالاری و بیحقوقی و ستم مضاعف بر زن.

دل بستن به تفسیر و قرائت فمینیستی از دین نه تنها که یک توهم پوچ است بلکه بیانگر پی نبرد و درک نکردن کارکرد اجتماعی دین به عنوان ارکان تحمیق و توجیه کننده و مشروعیت دهنده ستم، نابرابری و اپارتاید جنسی نیز می باشد. همین گونه احترام به عقاید و معنویت مسلط بر اذهان توده ها که در واقع احترام به دستگاه دین را در خود نهفته دارد نیز نمی تواند مسیر رهایی زنان از ستم و نابرابری را ترسیم نماید.

سازمان سوسیالیست های کارگری افغانستان که برای رهایی و تحقق آرمان های انسانی سوسیالیسم بی وقفه تلاش و مبارزه می نماید در وضعیت خطیری که سرمایه داری جهانی در رأس امپریالیسم امریکا و متحدانش در منطقه، ارتجاع تمام قد را در هیأت امارت اسلامی سرمایه بر هستی و زندگی مردم مسلط می سازد از همه نیروهای آزادی خواه و برابری طلب و فعالان جنبش کارگری و جنبش زنان می خواهد که با تشریک مساعی و با سازمان دادن به یک قطب مبارزاتی خود شان را برای مصاف با ارتجاع و در نفی نابرابری و اپارتاید جنسی آماده سازند و خواست سیکولاریسم و دفاع از حقوق زنان را در محراق خواست های عاجل شان قرار دهند. نقش زنان در این حرکت و تحقق مطالبات آنان انکار ناپذیر است زیرا که هیچ جنبشی بدون حضور اجتماعی زنان به ثمر نخواهد نشست. این امر مهم با حضور زنان در همه عرصه های مبارزه و جدال طبقاتی ممکن می گردد. مبارزه و جدالی که در نهایت با شکستن زنجیر اسارت و بردگی مزدی جهان آزاد، شکوفا و برابر را به ارمغان بیاورد. جهانی که در آن جنسیت چیزی بیشتر از یک مفهوم بیولوژیک نبوده و از تمایز جنسیتی و رجحان یکی بر دیگری خبری نباشد. زنده باد سوسیالیسم!

دست مذهب از زندگی انسانها کوتاه باد!

سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان

۰۷ مارچ ۲۰۲۰؛ ۱۷ حوت ۱۳۹۸